

# KLEINER MÜNSTERLÄNDER

Oprindelsesland: Tyskland

- Anvendelse:** Alsidigt anvendelig jagthund
- Klassifikation:** FCI Gruppe 7 (Stående jagthunde)  
Sektion 1.2 (Kontinentale, stående jagthunde af spaniel-typen)  
Med brugsprøve
- Historie:** Udviklingen af Kleiner Münsterländer i det nordlige tyske Münsterland har været beskrevet siden omkring 1870. De nedarvede gener fra hundreder af gamle støvere og stående hunde flyder i Kleiner Münsterländeren. I 1912 dannedes "Association for Kleine Münsterländer Pointing Dogs (Heidewachtelhunde)". Formålet var at bevare og videreudvikle disse hunde som en selvstændig jagthunderace. Jægerne skulle præsenteres for en middelstor, ivrig, intelligent og dedikeret alsidig jagthund, der kunne arbejde på marken, i skoven og i vandet. I 1921 skrev Dr. Friedrich Jungklaus den første racestandard. Denne er siden jævnlig blevet opdateret. I dag er Kleiner Münsterländer en alsidig jagthund, der over alt, på grund af sine arbejdsevner, er meget populær hos jægerne.
- Helhedsindtryk:** Middelstor, stærk med harmoniske proportioner. Udstråler kvalitet og elegance. Ædelt hoved. Dens rejste holdning viser kroppens flydende linier med vandret båret hale. Forbenene er godt behængt, bagbenene bærer bukser, og halen har en udpræget fane. Den glansfulde pels er glat til let bølget, tæt og ikke for lang. Bevægelsen er harmonisk og jordvindende. **Racens helhedsindtryk skal altid vise dens evne til at fungere som en jagthund.**



- Proportioner:** Forholdet mellem kroppens længde – målt fra brystspidsen til sædebensknuden – skal være større end skulderhøjden. **De ønskelige proportioner er et forhold som 1 til 1,1.**
- Længden af skallen** fra nakkeknude til stop er den samme som længden af næsepartiet fra stop til næsespids.
- Temperament:** **Kleiner Münsterländer** er intelligent og lærenem, temperamentsfuld og ligevægtig, med et stabilt væsen. Over for mennesker er den opmærksom og venlig (dvs. anvendelig som familiehund), har gode sociale egenskaber og orientering mod sin fører (samarbejder godt). Den har en vedholdende jagtdrift, alsidige jagtanlæg såvel som stærke nerver og vildtskarphed. **Hunden må besidde en naturlig evne til at jage i tæt samarbejde med sin fører på marken, i skoven og i vandet (alsidig). Den skal også kunne apportere det skudte vildt.**
- Hoved:** Hoved og udtryk er en del af racens type.
- Skalle: Ædel, tør og flad til let hvælvet
- Stop: Kun let udtalt – men dog tydeligt
- Næse: Ensfarvet brun
- Næseparti: Stærkt, langt og lige
- Læber: Korte, tæt sluttende mod hinanden, godt pigmenterede, ensfarvet brune
- Kæber, bid: Store, hvide tænder. Kraftige kæber med regelmæssigt og fuldstændigt saksebid, dvs. at de øverste fortænder tæt overlapper de nederste, og at tænderne er stillet lodret i kæben. Med 42 tænder i henhold til tandformlen. Der tillades en forøgelse eller mangel på 2 P1.
- Kinder: Kraftige med god muskulatur
- Øjne:** Middelstore, hverken dybtliggende eller udstående. Så mørkebrune som muligt. Øjenrandene slutter tæt til øjet og skjuler bindehuden.
- Ører:** Brede, højt ansatte og fast tilliggende. De bliver smallere mod spidsen og må ikke nå længere end til mundvigen.
- Hals:** Længden passer harmonisk til helheden. Bliver gradvis bredere mod kroppen. Nakken er meget muskuløs og let buet. Huden ved struben ligger stramt til.
- Krop:**
- Overlinie: Let faldende i en lige linie
- Manke: Udpræget
- Ryg: Fast med god muskulatur. Ryghvirvlernes torntappe skal være dækket af muskler.
- Lænd: Kort, bred og muskuløs
- Kryds: Langt og bredt – ikke brat affaldende, men kun let faldende mod halen og med god muskulatur. Bækkenet er bredt.
- Bryst: Mere dybt end bredt. Brystbenet skal nå længst muligt bagud. Godt hvælvede ribben
- Underlinie: Forløber i en elegant og let buet linie bagud. Tør

**Hale:** Højt ansat med en lang fane i **forlængelse af overlinien**. Den er kraftig ved roden, tyndere udefter og middellang. I ro bæres den hængende. I bevægelse er den vandret – ikke for højt over ryglinien – med en let fejende bevægelse. Den yderste trediedel må krumme let opefter.

**Lemmer:**

**Forpart:** Generelt: Set forfra er forbenene lige og så parallelle som muligt. Set fra siden er de stillet godt ind under kroppen. Afstanden fra jorden til albuerne er nogenlunde den samme som fra albuen til manken.

Skuldre: Godt tilliggende skulderblade med god muskulatur. Skulderblad og overarm danner en god vinkel på ca. **110°**.

Overarm: Så lang som muligt med god muskulatur

Albuer: Sluttes tæt til kroppen – hverken ind- eller udadrejede. Over- og underarm danner en god vinkel.

Underarm: Med kraftig benstamme og lodret stillet

Håndrod: Kraftig

Mellemhånd: Ganske let skråtstillede

Forpoter: Runde og hvælvede med tæt sluttede tæer og tilpas tykke, solide og robuste trædepuder. Ikke for rigeligt behårede. Poterne er stillet parallelt. Hverken i stand eller under bevægelse er de ind- eller udadrejede.

**Bagpart:** Generelt: Set bagfra er bagbenene lige og parallelle. Korrekte vinkler i knæ og haser. Kraftige knogler

Overlår: Langt, bredt og muskuløst. Danner en god vinkel med bækkenet.

Knæ: Kraftigt. Over- og underlår danner en god vinkel.

Underlår: Langt, muskuløst og senet

Haseled: Kraftigt

Mellemfod: Kort og lodret stillet

Bagpoter: Runde og hvælvede med tæt sluttede tæer og tilpas tykke, solide og robuste trædepuder. Ikke for rigeligt behårede. Poterne er stillet parallelt. Hverken i stand eller under bevægelse er de ind- eller udadrejede.

**Bevægelse:** Jordvindende med godt fraskub og tilsvarende fremgreb. For- og bagben bevæges parallelt set forfra og bagfra. Godt oprejst holdning under bevægelsen. Pasgang er uønsket.

**Hud:** Stramt tilliggende, uden rynker og folder

**Pels:**

Hårlag: Tæt, middellangt, glat til let bølget, ligger tæt til kroppen og er vandafvisende. Kroppens omrids må ikke sløres af for lang pels. Pelsen skal ved sin tæthed beskytte bedst muligt mod vejret, terrænforhold og skrammer. Korthårede, glatte ører er en fejl. Forbenene har behæng, bagbenene har bukser til haseledet. Halen har lang fane og hvid spids. For kraftig brystpels er uønsket.

Farve: Brun-hvid og brunskimmel med brune pletter, sadel og brune småpletter. Blis er tilladt. Tan-farvede aftegninger på næsepartiet, over øjnene, **på ørerne, halen, benene** og om anus er tilladt (såkaldte Jungklaus'ske aftegninger).

**Størrelse:** Skulderhøjde: Hanner 54 cm  
Tæver 52 cm

Der er en afvigelse for begge køn på +/- 2 cm.

**Fejl:** Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

**Alvorlige fejl:**

- Klodset kropsbygning med grove knogler
- Betydelige afvigelser i forholdet mellem krop, hals og skulderhøjde
- Over 50% af næsen kødfarvet eller plettet
- Spidst næseparti. Konkav næseryg
- For lyse øjne.
- **Krydset for kort**
- Betydeligt mangelfuld brystdybde, for fladribbet eller tøndeformet brystkasse
- Stærkt ud- eller indadtrejede albuer
- Stejlt stillet mellemfod
- Stærkt kohaset eller stærkt hjulbenet – både i stand og bevægelse
- Spredte tæer, flade poter
- Tung og klodset bevægelse
- Glatte ører uden behåring, for lange og lokkede frynser på ørerne
- For stærkt lokket pels
- Afvigelse i størrelsen fra +/- 2 cm til +/- 4 cm

**Diskvalificerende fejl:**

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Angst, aggressivitet, skyhed for vildt og skudrød
- **Grove** afvigelser i kønspræg, misdannelser af kønsdelene
- Totalt depigmenteret næse
- Alle afvigelser fra korrekt saksebid ud over +/- to P1
- Kæbespalte eller hareskår
- Fugleøjne
- Ektropion, entropion, distichiasis (dobbelt række af øjenvipper)
- Udtalt løs halshud
- Tydelig karpéryg
- Udtalt hængeryg, kroget ryggrad
- Deform brystkasse f eks brat afsluttet efter brystbenet
- Haleknæk, oprullet hale og andre halefejl, f eks for kort eller lang hale
- Ensfarvede hunde
- Afvigelse i størrelsen på mere end +/- 4 cm

**Bemærk:**

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør indgå i avlen.

**De seneste ændringer er skrevet med ”fed” skrift**

**Dansk Kennel Klubs bemærkning:**

**Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl**

Ω Ω Ω

*Standarden udgivet af FCI 14. NOVEMBER 2019*

*Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité*

**APRIL 2020**

☒ ☒ ☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i APRIL 2005 ☒ ☒ ☒

# Anatomiske træk

